

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/39/2015
Identifikačné číslo spisu:	4111010160
Dátum vydania rozhodnutia:	14.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4111010160.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. júla 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obvinenému T. H., pre dokonaný obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b), odsek 3 písmeno a) Tr. zák. a podľa § 186 ods. 4 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), d), f), i) Tr. zák., o dovolaní obvineného T. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, zo dňa 11. decembra 2013, sp. zn. 1To 88/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného T. H. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 3. júla 2013, sp. zn. 2T 16/2011, bol obvinený T. H. spoločne s ďalšími siedmimi páchatelmi uznaný za vinného z dokonaného obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a v ods. 4 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), d), f), i) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po tom ako F. U. pre predchádzajúci konflikt s poškodeným na presne nezistenom mieste v okrese Topoľčany v priebehu mesiaca máj roku 2008 navrhol a následne naplánoval spolu s H. Q., I. H., ktorého trestná vec vedená na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T/16/2011 bola vylúčená na samostatné konanie, T. H. a F. Q. únos poškodeného R. Y., ktorého mal F. U. pôvodne v úmysle usmrtiť, zavolali M. Y. a T. T., ktorí striedavo v čase od 08.00 hod. do 10.00 hod. v dňoch 4. júna 2008 až 6. júna 2008 pozorovali dom R. Y. na ulici R. č. XXXX/XX v M. a dňa 6. júna 2008 okolo 08.00 hod. telefonicky nahlásili jeho odchod z miesta bydliska I.H., H. Q., Y. H. a F. Q., ktorí čakali pripravení v osobnom motorovom vozidle Škoda Octavia Combi EČ: T. na ceste medzi Topoľčanmi a Partizánskym, pričom I.H. a Y. H. boli oblečení v uniformách dopravnej polície a H. Q. a F. Q. ozbrojení dvoma samopalmi v odevných doplnkoch policajnej zásahovej jednotky s označením POLÍCIA, ktoré oblečenie zabezpečil T. H., následne po uvedenom telefonáte všetci štyria nasadli do

spomínaného osobného motorového vozidla a v čase od 8.15 hod. do 8.30 hod. na štátnej ceste číslo K. v obci Horné Chlebany, I. H. a Y. H. zastavili za účelom fingovanej policajnej kontroly vozidlo zn. Mercedes Benz ML, EČ: M., ktoré viedol poškodený R. Y., toho pod zámienkou vykonania kontroly prinútili vystúpiť z vozidla a následne ho F. Q. a H. Q. znehybnili, spúťali, dali mu na hlavu vrece, naložili do auta a všetci štyria R. Y. odviezli motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia Combi. EČ: T., ktorej robil doprovod T. H. na aute Škoda Fabia, nezisteného EČ na chatu v rekreačnej oblasti Duchonka, kde pod hrozbou jeho zabitia ho prinútili telefonicky sa skontaktovať s družkou V. F. s tým, aby k mestu Trenčín priniesla z ich domu všetky peniaze, následne ešte v uvedený deň v čase medzi 12.00 až 13.00 hod. od nej na základe telefonických pokynov, prevzali na parkovisku pred OD Billa v Bánovciach nad Bebravou sumu cca 3.000.000,- Sk (99.581,75 €) sčasti v slovenských korunách a sčasti v eurách, kde jej bolo na mieste oznámené, že žiadajú zaplatiť ďalších 5.000.000,- Sk (165.969,59 C) s tým, že podľa ďalších telefonických inštrukcií mala uvedenú sumu doniesť vo večerných hodinách do mesta Handlová, kde si však vzhľadom na monitorovanie priestoru políciou už požadované peniaze nikto neprevzal. F. U. spolu s F. Q. spútaného poškodeného R. Y. následne previezli na vozidle zn. Škoda Octavia EČ: T. na chatu rodičov T. T. a R. T. v katastrálnom území obce Q. U., kam sa následne dostavil T. T., ktorý poškodeného R. Y. za sľubovanú finančnú odmenu vo výške 30.000,- Sk (995,84 €) strážil a v ranných hodinách dňa 7. júna 2008 ho F. U. spolu s R. T. zaviedli k už vykopanému hrobu v príľahlom horskom teréne, ktorý vopred F. U. pripravil pre R. Y., kde nakoniec F. U. od naplánovaného usmrtenia poškodeného upustil, tento bol naďalej spútaný a striedavo bratmi R. a T. T. strážený na ďalšej chate s názvom „G.“ vo vlastníctve Y. Y. až do doobedňajších hodín dňa 11. júna 2008, kedy bol poškodený R. Y. prepustený F. U. na slobodu.

Okresný súd Nitra podľa § 186 ods. 4 Tr. zák. nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. ho súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. mu okresný súd uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky počas ktorého bude povinný plniť povinnosti uvedené v § 77 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. zák.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil všetkým ôsmim páchatelom vrátane obvineného T. H., aby poškodenému maloletému R. Y. narodenému XX. E. XXXX k rukám opatrovníčky maloletého V. F., narodenej. XX. mája XXXX., bytom M., ul. E. XXXX/X., nahradili spoločne a nerozdielne spôsobenú škodu vo výške 71 200,96 € (2 145 000 Sk).

Krajský súd v Nitre na základe odvolania obvineného T. H. (aj ďalších spolupáchateľov) uznesením, sp. zn. 1 To 88/2013, zo dňa 11. decembra 2013 podľa § 319 Tr. por., odvolanie obvineného T. H. zamietol.

Obvinený T. H. podal proti tomuto uzneseniu dovolanie z dôvodov uvedených v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. g) a i) Tr. por. - rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a pre nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V dovolaní rozobral dôkaznú situáciu, najmä výpovede poškodeného R. Y., spolupáchateľov F. U. a F. Q., svedka H. Q., ktorý ho mal opoznať pri rekognícii a poukázal na nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov. Namietal nezákonnosť postupu okresného súdu pri ukladaní trestov a poukázal na svoj stav invalidity, nepriaznivý zdravotný stav. Tvrdil, že skutok nespáchal.

Navrhol, aby dovolací súd v zmysle ustanovení § 386 Tr. por. vyslovil porušenie zákona, napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 11. decembra 2013, sp. zn. 1 To 88/2013, ako aj rozsudok

Okresného súdu Nitra zo dňa 3. júla 2013, sp. zn. 2T/16/2013, ktorý mu predchádzal zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby ten vec znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Nitre vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že obvinený T. H. v podanom dovolaní neuviedol dovolacie dôvody, ktoré by boli dané, a pre ktoré by bolo treba napadnutý rozsudok zrušiť a vyhovieť dovolaniu.

Navrhol preto, aby dovolanie bolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuté.

Odsúdený F. Q. vo vyjadrení (č. l. 8584) k dovolaniu T. H. uviedol, že vypovedal pravdu o účasti obvineného na skutku vydieračského únosu a ničím nebola jeho výpoveď vyvrátená. Neriadil sa pomstou, ale snahou očistiť sa.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, prípustný len za naplnenia striktnie stanovených dovolacích dôvodov v zmysle § 371 Trestného poriadku. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR (viď napr. Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR Tpj 39/2010), dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že v konaní nebol zistený subjekt trestného činu. Jeho zistenie a ustálenie je predmetom dokazovania skutkového stavu, ktorý je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1, písm. i) Tr. por. a v § 374 ods. 3 Tr. por.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach sudov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por.

V zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1, písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť, obvinený T. H. videl predovšetkým v tom, že spoluobžalovaní Q. a U. ho zo spáchania skutku usvedčovali mylne, rovnako ako svedok H. Q., nebol mu preukázaný úmysel konať ako člen organizovanej skupiny, dôkazy boli vyhodnotené v jeho neprospech, pričom ani okresný ani krajský súd sa s jeho obranou riadne nevysporiadali a uverili usvedčujúcim dôkazom, a podporne vychádzali aj z výpovede poškodeného R. Y., ktorý si ho zmýlil s Y. H.. Keď sa na uvedený omyl prišlo nebol už vykonaný v tomto smere žiaden dôkaz v jeho prospech.

Obvinený T. H. v dovolaní vzhliada nezákonnosť vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie skutku nie v tom, že by jednotlivé dôkazy boli vykonané v rozpore s konkrétnymi ustanoveniami Trestného poriadku, ale, že neboli vykonané, tak ako si to predstavoval a želal on a poukazoval na odlišné hodnotenie dôkazov vykonaných najmä okresným súdom.

Vzhľadom na dovolací dôvod by musel obvinený jednoznačne preukázať jednak vykonanie dôkazov v rozpore s konkrétnymi ustanoveniami Trestného poriadku, ktoré upravujú spôsob vykonania jednotlivých dôkazov a takisto nesprávnosť použitej právnej kvalifikácie na zistený skutok. Dovolanie také tvrdenie alebo tvrdenia vôbec neobsahuje. Polemika o vykonaných dôkazoch vedená v dovolaní obvineným T. H. nie je sama osebe spôsobilá preukázať ani nezákonnosť vykonania jednotlivých dôkazov, ani nesprávnosť právneho posúdenia zisteného skutku.

Krajský súd v napadnutom uznesení poukazujúc na jednotlivé časti odôvodnenia rozsudku okresného súdu uviedol, že sa vecou podrobne zaoberal v súvislosti s účasťou obvineného T. H. na spáchaní skutku - najmä usvedčujúcimi výpoveďami F. Q. a H. Q. (strany 64-68) ako aj jeho tvrdeniami a správne vyhodnotil všetky usvedčujúce listinné a svedecké dôkazy preukazujúce jeho účasť a podiel na spáchaní žalovaného skutku (strany 60-64, 68-69).

Súd prvého stupňa správne zistil, že obvinený žalovaným činom naplnil všetky zákonné znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu z časti dokonaného a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, d/, f/, i/ Tr. zák., tak ako na to poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku na stranách 77-79 prvostupňový súd.

Pokiaľ ide o samotný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd predovšetkým upozorňuje na znenie uvedeného ustanovenia.

Dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

So zreteľom na zvýraznený text, obvinený nie je oprávnený podať dovolanie pre nesprávne alebo neúplné skutkové zistenia, a navyše skutok tak, ako bol ustálený oboma súdmi nepripúšťa inú právnu kvalifikáciu, než ktorá bola použitá a vylučuje možnosť iného subjektu trestného činu než obvineného a absenciu úmyselného konania smerujúceho k únosu, hrozbe usmrtenia i zisku najmenej značného prospechu.

Subjekt trestného činu je obsiahnutý v skutku zistenom okresným i krajským súdom. Z ich záverov jednoznačne vyplýva, že subjektom - páchatelom bol obvinený a toto skutkové zistenie nie je oprávnený dovolací súd meniť.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu uvedeného skutku, táto zodpovedá ustálenej súdnej praxi a oba sudy, najmä však okresný súd správne vyvodil úmysel obvineného T. H. spôsobiť poškodenému R. Y. následky popísané v rozsudku okresného súdu.

Sudy konštatovali aktívnu účasť obvineného T. H. na spáchanom skutku vydieračského únosu, popísali ktorými dôkazmi bol usvedčený, a ktorým dôkazom naopak neuverili.

Z týchto konštatovaní dovolací súd uzatvára, že skutok, tak ako bol zistený a popísaný v napadnutom uznesení v spojení s prvostupňovým rozsudkom bol správne právne kvalifikovaný.

Vzhľadom na to, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť, nemožno ani vyhovieť dovolaniu obvineného T. H., pretože jeho dovolanie spočíva na inom hodnotení dôkazov a na inom skutkovom stave, než ktorý bol zistený okresným i krajským súdom v prerokúvanej

veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.